

Sygn. akt III AUa 601/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. w Szczecinie

sprawy E. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o przyznanie świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt VI U 175/13

oddala apelację.

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak

Sygn. akt III AUa 601/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił E. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego uznając, że ubezpieczona do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, nie posiada okresu uprawniającego do emerytury, wynoszącego co najmniej 35 lat. Ostatni stosunek pracy E. B. ustał wraz z upływem okresu na jaki umowa o pracę została zawarta.

Ubezpieczona w odwołaniu od tej decyzji podniosła, że co prawda jej ostatni stosunek pracy zakończył się w dniu 31 grudnia 2011 r., ale stosunek pracy w którym doszło do zakończenia umowy z przyczyn dotyczących zakładu pracy trwał do 31 grudnia 2005 r. E. B. podniosła, że w związku z uzyskaną od pracownika ZUS informacją o brakujących jej kilkunastu dniach do otrzymania świadczenia przedemerytalnego i sugestią dopracowania minimum pół roku, podjęła

zatrudnienie na ten czas, a następnie przeszła na zasiłek dla bezrobotnych. Ubezpieczona uważa, że pomimo tego, iż spełniła wszystkie wskazane przepisami warunki, odmówiono jej prawa do wnioskowanego świadczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stwierdzenie, że ubezpieczona nie udowodniła wymaganych ustawą warunków odnoszących się do wieku i przyczyn rozwiązania stosunku pracy.

Wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie E. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 4 stycznia 2013 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, że E. B. (ur. (...)) udowodniła ponad 35-letni okres ubezpieczenia. W okresie od 25 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 2005 r. pracowała w (...) sp. z o.o. w G. Stosunek pracy ustał w wyniku jego rozwiązania na podstawie ustawy z 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy (Dz.U. nr 90, poz. 844). Na dzień rozwiązania stosunku pracy udowodniony przez E. B. okres ubezpieczenia nie przekraczał 24 lat. Ostatni stosunek pracy wiążący ją z przedsiębiorstwem (...) trwał od 11 maja do 31 grudnia 2011 r. i został rozwiązany w trybie art. 30 § 1 pkt 4 k.p.

E. B. od 4 czerwca 2012 r. zarejestrowana jest w Powiatowym Urzędzie Pracy z prawem do zasiłku od 12 czerwca 2012 r., który pobierała przez okres sześciu miesięcy.

W dniu 19 grudnia 2012 r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

W oparciu o tak poczynione ustalenia faktyczne, a także art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. nr 120, poz. 1252; zwanej dalej ustawą) sąd pierwszej instancji uznał, że odwołanie E. B. nie zasługiwało na uwzględnienie. Ubezpieczona nie spełnia warunków przyznania świadczenia przedemerytalnego określonego w art. 2 ust. 1 w pkt 1 i 3 ustawy, gdyż nie ukończyła co najmniej 56 lat; a w pkt 2 i 4, gdyż nie ukończyła co najmniej 55 lat. Nie spełnia warunku z art. 2 ust. 1 pkt 6, albowiem ostatni stosunek pracy nie został rozwiązany z powodu likwidacji lub niewypłacalności pracodawcy. Ze świadectwa pracy wystawionego przez przedsiębiorstwo (...) wynika, że stosunek pracy ustał z powodu upływu czasu, na który umowa została zawarta. Ubezpieczona nie spełnia też warunku z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy, albowiem nie wykazała, by ostatni stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Natomiast na dzień rozwiązania stosunku pracy w (...) sp. z o.o. w G. w 2005 r., E. B. nie posiadała okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego co najmniej 35 lat. Tym samym Sąd Okręgowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do uznania, że ubezpieczona spełniła kwestionowane przez organ rentowy warunki.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim wywiodła E. B., zaskarżyła rozstrzygnięcie w całości, wniosła o zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku przedemerytalnego. Skarżąca podniosła, że dopełniła wszystkich czynności wskazanych jej przez pracownika ZUS, a mających na celu przyznanie spornego świadczenia. Ubezpieczona podkreśliła, że z uwagi na wiek, wykształcenie, niepełnosprawność i dotychczasowe doświadczenie zawodowe pozbawiona jest możliwości podjęcia pracy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja E. B. okazała się niezasadniona.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie. Podzielając ustalenia Sądu Okręgowego, sąd drugiej instancji przyjął je za własne, jednocześnie rezygnując z ich ponownego szczegółowego przytaczania. W ocenie Sądu Apelacyjnego sąd pierwszej instancji podał również właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia, skutkującą odmową przyznania ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego w sytuacji, gdy nie spełniła ona wymogów przewidzianych w przepisie art. 2 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Na wstępie podkreślić należy, że świadczenia przedemerytalne przysługiwać mają osobom o długim stażu pracy, które nie z własnej winy straciły pracę i z racji swojego wieku nie mają możliwości znalezienia nowego zatrudnienia, a nie spełniają jeszcze warunków do przejścia na emeryturę. Co prawda (...) sp. z o.o. w G.. rozwiązała z E. B. umowę o pracę na podstawie ustawy z 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika (Dz.U. nr 90, poz. 844), jednak na dzień ustania stosunku pracy skarżąca posiadała zbyt krótki okres ubezpieczenia. Ponadto E. B. w dniu wydania zaskarżonej decyzji nie ukończyła 55 lat.

Jak zasadnie wskazał to sąd pierwszej instancji świadczenie przedemerytalne przysługuje tym ubezpieczonym, którzy spełnili przesłanki ustawowe wyszczególnione w art. 2 ustawy. E. B. z racji wieku nie spełnia wymogów wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4. Ponadto do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (31 grudnia 2005 rok) staż ubezpieczenia skarżącej wynosił równo 32 lata; zatem nie przekraczał wymaganych ustawą 35 lat (art. 2 ust. 1 pkt 5) bądź 34 lat (art. 2 ust. 1 pkt 6). Po 2005 roku E. B. podejmowała zatrudnienie za granicą (w (...)) oraz w przedsiębiorstwie (...), przebywała też na zasiłku dla bezrobotnych. Staż ubezpieczenia E. B. wynosi obecnie ponad 35 lat. Tym niemniej jak stanowi art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która „do dnia rozwiązania stosunku pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia” posiada okres ubezpieczenia wynoszący co najmniej 35 lat. Dniem tym jest 31 grudnia 2005 roku. Zakończenie stosunku pracy w przedsiębiorstwie (...) nastąpiło z uwagi na upływ czasu na jaki umowa została zawarta. Tym samym, mimo podjęcia nowej pracy i powiększenia stażu ubezpieczeniowego, E. B. nadal nie spełnia ustawowych wymogów warunkujących przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Wywiedziona przez ubezpieczoną apelacja nie zawierała żadnych argumentów merytorycznych mogących doprowadzić do zmiany rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Okoliczność, że ubezpieczona uzyskała od pracowników ZUS informacje, które w jej ocenie świadczą, że powinna otrzymać sporne świadczenie, jest dla sprawy obojętna. Podstawą do nabycia świadczenia przedemerytalnego są przepisy ustawy, które określają wymogi ustawowe niezbędne do spełnienia przez ubiegających się o to świadczenie. Apelująca ich nie spełnia, zatem kwestionowana przez nią decyzja, a następnie wyrok oddalający odwołanie od decyzji są prawidłowe.

Sąd Okręgowy trafnie ocenił dowody zgromadzone w sprawie i prawidłowo odtworzył przebieg zatrudnienia i staż ubezpieczeniowy E. B., a w konsekwencji prawidłowo ustalił, iż ubezpieczona nie spełnia warunków umożliwiających nabycie świadczenia przedemerytalnego określonych w art. 2 ustawy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego apelacja jest bezpodstawna, a zarzuty w niej podniesione nie zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację sąd drugiej instancji na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, o czym orzekł jak w sentencji.

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak